

ศาลรัฐธรรมนูญภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่

ดร.ปัญญา อุดชาชน
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ภายใต้ระบบการตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมายในสังคมโลกสมัยใหม่ (The Judicial Review System in the Modern World) ศาลรัฐธรรมนูญ (The Constitutional Court) เป็นกลไกหลักสำคัญในการทำหน้าที่ตีความรัฐธรรมนูญว่ากฎหมายใดจะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมิได้ ด้วยเหตุนี้ ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีอำนาจหน้าที่สำคัญเกี่ยวกับการพิทักษ์รัฐธรรมนูญ การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน การคุ้มครองประโยชน์สาธารณะและการร่างรักษาไว้ซึ่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข แต่อย่างไรก็ตาม การที่จะดำเนินความเป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐธรรมนูญไว้ได้ จะต้องมีการควบคุมการกระทำการขององค์กรหรือสถาบันทางการเมืองให้ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ศาลรัฐธรรมนูญใช่ว่าจะมีอำนาจหน้าที่ปกป้องรัฐธรรมนูญเท่านั้น แต่ความหวังของสังคมไทย ศาลรัฐธรรมนูญต้องมีหน้าที่ต้องปกป้องการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญที่องค์กรอื่นไม่อาจทำได้หรือเพิ่งพาระบบองค์กรภาครัฐอื่น ๆ ได้

อำนาจหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่ได้ผ่านการออกเสียงประชามติไปแล้ว เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2559 น่าสนใจอยู่ในเรื่องของการปกป้องคุ้มครองและร่างรักษาไว้ซึ่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ซึ่งสามารถจำแนกออกเป็นด้านต่าง ๆ ที่สำคัญได้ ดังนี้

1. ด้านการปกครองและรักษาไว้ซึ่งธิปไตยของชาติ กล่าวคือ เมื่อมีวิกฤตการณ์ของประเทศและมีบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญบังคับแก่กรณีใด การวินิจฉัยกรณีนั้นให้เป็นไปตามประเพณีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การปฏิบัติตั้งกล่าวให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญจัดให้มีการประชุมร่วมระหว่างประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา นายกรัฐมนตรี ประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองสูงสุด ประธานศาลรัฐธรรมนูญ และประธานองค์กรอิสริยะซึ่งประกอบด้วยประธานกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประธานกรรมการตรวจสอบแผ่นดิน และประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพื่อวินิจฉัยและคำนิจฉัยของที่ประชุมร่วมให้เป็นที่สุดและผูกพันรัฐสภา คณะกรรมการรัฐมนตรี ศาล องค์กรอิสริยะและหน่วยงานของรัฐ นอกจากนี้ ศาลรัฐธรรมนูญยังมีอำนาจหน้าที่วินิจฉัยสั่งการให้บุคคลที่จะใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามคำร้องรวมถึงการพิจารณาอนุจฉัยเกี่ยวกับหนังสือสัญญาที่ประเทศไทยทำกับประเทศอื่นที่อาจมีผลกระทบต่ออิปไตยและความมั่นคงทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมหรือการค้า หรือการลงทุนของประเทศอย่างกว้างขวางอีกด้วย

2. ด้านการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ กล่าวคือ ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจพิจารณาข้อกฎหมายด้วยรัฐธรรมนูญของร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ เนื่องจากประเทศไทยได้ยึดหลักอำนาจสูงสุดของรัฐธรรมนูญ (The Supremacy of the Constitution) ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีหน้าที่ในการพิทักษ์รัฐธรรมนูญ (To Safeguard or Protect the Constitution) เพื่อมิให้กฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หากมีฉะนั้นแล้ว อาจมีบุคคลหรือคณะบุคคลพยายามแก้ไขที่มา บทบาทขององค์กรที่ใช้อำนาจอธิปไตยซึ่งประกอบด้วยรัฐสภา คณะกรรมการรัฐมนตรี และศาล ผิดไปจากเจตนาหมายของรัฐธรรมนูญและเจตนาหมายของประชาชนในการออกเสียงประชามติ นอกจากนั้น ศาลรัฐธรรมนูญยังมีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมาย ทั้งตรวจสอบก่อนประกาศใช้ (Priori Control) และหลังประกาศใช้ (Postiori Control) อีกด้วย

3. ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต กล่าวคือ ใน การพิจารณาของสภาพัฒนาราษฎร วุฒิสภา หรือคณะกรรมการธิการ เกี่ยวกับการเสนอ การประนัยตติ หรือการกระทำด้วยประการใด ๆ ที่มีผลให้สมาชิกสภาพัฒนาราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือกรรมการธิการมีส่วนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่าย จะกระทำมิได้ หากศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาข้อกฎหมายตามคำร้องแล้วเห็นว่ามีการกระทำที่ฝ่าฝืน การกระทำดังกล่าวจะเป็นการสิ้นผลและส่งผลให้ผู้กระทำการนั้นสิ้นสุดสมาชิกภาพและเพิกถอนสิทธิ์ สมัครับเลือกตั้งของผู้นั้น ถ้ากรณีเป็นคณะกรรมการรัฐมนตรีเป็นผู้กระทำการหรืออนุมัติให้กระทำการ หรือรู้ว่ามีการกระทำดังกล่าวแล้วแต่มิได้สังยับยั้ง คณะกรรมการรัฐมนตรีต้องพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะและเพิกถอนสิทธิ์สมัครับเลือกตั้งของรัฐมนตรีที่พ้นจากตำแหน่งนั้น เว้นจะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้อยู่ในที่ประชุมขณะที่มีมติ และต้องรับผิดชอบใช้เงินนั้นคืนพร้อมดอกเบี้ย นอกจากนั้น ศาลรัฐธรรมนูญยังมีอำนาจหน้าที่พิจารณาข้อกฎหมายด้วยรัฐธรรมนูญ สมาชิกภาพของความเป็นรัฐมนตรี สมาชิกสภาพัฒนาราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาอีกด้วย

4. ด้านการพิจารณาข้อกฎหมายที่ขององค์กรต่าง ๆ กล่าวคือ ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจหน้าที่พิจารณาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของสภาพัฒนาราษฎร วุฒิสภา รัฐสภา คณะกรรมการรัฐมนตรี หรือองค์กรอิสระ ซึ่งหมายความว่าองค์กรต่าง ๆ ดังกล่าวสงสัยในอำนาจหน้าที่ขององค์กรของตนเองซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นพิพากษาระหว่างองค์กร องค์กรนั้นก็จะส่งเรื่องมาไปยังศาลรัฐธรรมนูญได้ อำนาจหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าวจึงเป็นลักษณะการให้คำปรึกษา (Advisory Power) นอกจากการพิจารณาข้อกฎหมายด้วยคดีเพิ่มขึ้นอีก นอกจากนั้น ศาลรัฐธรรมนูญยังมีอำนาจหน้าที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับการควบคุมความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ของการกระทำของบุคคลซึ่งถูกกล่าวหาว่ามีลักษณะเมิดสิทธิหรือเสื่อภาคทรัพย์รัฐธรรมนูญได้คุ้มครองไว้

5. ด้านการจัดทำมาตรฐานทางจริยธรรม กล่าวคือ เพื่อควบคุมและตรวจสอบบุคคลผู้ใช้อำนาจรัฐ ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระร่วมกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรม โดยมาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าวต้องครอบคลุมถึงการรักษาเกียรติภูมิและผลประโยชน์ของชาติและระบุการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมด้วยว่าลักษณะใดมีลักษณะร้ายแรง ทั้งนี้ ให้รับฟังความคิดเห็นของสภาพัฒนาราษฎร วุฒิสภา และคณะกรรมการรัฐมนตรีประกอบด้วย สำหรับบุคคลที่ถูกใช้บังคับ ได้แก่ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำเนินการตำแหน่งองค์กรอิสระ ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน และเลขานุการของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ รวมถึงสมาชิกสภาพัฒนาราษฎร สมาชิกวุฒิสภาและคณะกรรมการรัฐมนตรีด้วย

จะเห็นได้ว่าเมื่อประมวลอำนาจหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่แล้วพบว่า อำนาจหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญเพิ่มขึ้นมากจากเดิม โดยเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่เป็นศาลที่ใช้อำนาจ ตุลาการ เป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ด้านบริหารในการประชุมเพื่อหาทางแก้ไขปัญหาวิกฤตของประเทศรวมถึง ให้คำปรึกษาเมื่อมีปัญหาอำนาจหน้าที่ขององค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหารและองค์กรอิสระ และเป็น องค์กรที่ร่วมจัดทำมาตราฐานทางจริยธรรมเพื่อใช้บังคับแก่ตนเองและผู้ที่ใช้อำนาจด้วย ด้วยเหตุนี้จึงมี ความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้การอำนวยความยุติธรรมในกระบวนการพิจารณาคดีรัฐธรรมนูญดำเนิน เป็นไปได้ด้วยความเรียบร้อยปราศจากการขัดขวาง ขมขู่ ปิดล้อมการทำหน้าที่ของตุลาการศาล รัฐธรรมนูญและต้องให้การพิจารณาคดีรัฐธรรมนูญมีความต่อเนื่องไม่ขาดสายตามบทบัญญัติพื้นฐาน ที่เป็นที่มาและคุณสมบัติของคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ จึงเห็นควรบัญญัติบทละเอียดอำนาจศาลและ วาระรวมถึงคุณสมบัติของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่มาจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ยังคงมีสถานะตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อร่างไว้ซึ่งความยุติธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ในพระประมาภิไธย ของพระมหากษัตริย์ต่อไป
